

A MAGYARORSZÁGI
METHODISTA EGYHÁZ
PÉCSI KÖRZETE

HÍRLEVÉL

XXIII. évfolyam 7. szám

2019. július

*„Legyen minden ember gyors a hallásra, késedelmes
a szólásra, késedelmes a haragra.”*

Jakab 1:19

Útmutató szerinti 2019. Évi Jelige

„Törekedj békességre, és kövesd azt.”

Zsoltárok 34:15

Egyházunk 2019. Évi Jeliséje:

„Az ajtó előtt állok és zörgetek!” Jelenések 3:20

Tervezett júliusi programjaink:

7-én, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor **úrvacsorai istentisztelet: ígét hirdet: Sztupkai Mihály**

8-14-ig **MIX nyári tábor lesz Inárcson**

14-én, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet: **Pihenj!**

II. Mózes 20:8-11

21-én, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet: **Töltekezz bölcsességgel!** Prédikátor 7:10

27-én, szombaton **Hajléktalan szolgálat**

28-án, 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet: **Amikor az Úr tehet hozzá a munkánkhoz** 127. zsoltár

Rendszeres programjaink:

Szerdán 17 órakor **házcsoport** van Pécsset (változó helyszínnel)

Csütörtökön 15-16 óráig **Biblia-klub** a Pszichiátriai klinikán a földszinti zeneteremben (Rét u. 2.)

17.30 órától **Drávaszabolcson Bibliakör** van a Könyvtárban (Köztársaság tér 2/c)

Pénteken 17 órától **bibliaórát** tartunk Hidason

Vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10⁰⁰ órakor **istentisztelet** van Pécsset, 15⁰⁰ órakor Hidason

Első vasárnapokon **Úrvacsorai istentisztelet** van.

Minden harmadik vasárnap **Siklóson** 18 órakor **istentiszteletünk** van az evangélikus imaházban.

Az esetenkénti időpontváltozásokról lelkészünknel lehet érdeklődni.

Mindenkit szeretettel várunk alkalmainkra!

Média hírek

Július 19-én, pénteken **Methodista félóra** műsor lesz a Kossuth Rádióban 13 óra 30 perckor.

Születésnaposoknak

*„Erősítsd bennem az akarást és a készséget!
Add nekem Lelkedet, hogy örömmel valljam magam
tiednek, és elhiggyem, amit mond rólam!”*

H.K.Gersdorf

***Kívánjuk, hogy tapasztalják meg ezt
mindennapjaikban!***

Gyülekezeti együttlét Hidason

Május 26-án, vasárnap Hidason találkoztunk a körzetből a testvérekkel. 30 körüli létszámban voltunk együtt, köztük négy gyermekkel is. Gyönyörű napsütéses időnk volt. Délelőtt a szépen felújított kápolnában tartottuk az istentiszteletet. Lelkészünk szolgálata elején Thaly Ádám és a Sztupkai házaspár biznyságtételeit hallgathattunk meg. Délben közös ebéd következett. **Köszönjük mindazoknak, akik ehhez hozzájárultak munkájukkal!** Délután a kápolna udvarában közös beszélgetésre került sor. A biznyságtételeket írott formában közreadjuk a következőkben:

Thaly Ádám elmondott gondolatainak összefoglalása:

„Amikor utoljára itt jártam, ebben a megáldott kis gyülekezetben, 2015 Pünkösdje volt. Frissen jöttem ki egy rehabilitációs intézetből, ahol közel egy év alatt talpra állítottak lelkileg és fizikailag, de főleg megszabadultam az alkohol rabságából. Azért nem írom, hogy „megszabadítottak”, mert az, aki megszabadított az Úr Jézus Krisztus maga volt. A hely csupán egy eszköz, ez egy alkalom volt arra, hogy négyszemközt maradjak az Úrral, és őszintén és fájdalmasan szembenézzek önmagammal. 2014-ben jöttem el Budapestről nagyon rossz állapotban. Gyakorlatilag mindenemet elvesztettem, ami egy ember számára az örömet és a

biztonságot jelenti. Elvesztettem a családi öröklakásunkat, a munkámat, a félretett pénzünket, gyakorlatilag a teljes vagyonunkat, és végül a családomat, a páromat, a gyermekeim megbecsülését és a velük való kapcsolatomat, és mindezzel az önbecsülésemet is. Végül már csak az alkohol maradt, mint csalfa társ. Így kerültem Baranyába és a rehabra. Emberileg nézve teljesen kilátástalanul. Az összes „vagyonom” két sporttáska ruha, tisztálkodó szer, stb. volt! A havi megélhetésre volt 22.800.-Ft segélyem. Sem helyi ismeretségem, sem pénzem, munkám, lakhatásom nem volt. És ott a rehab csendjében, a kilátástalanság és mardosó önvádak könnyei között, letettem végre az életemet Jézus kezébe.

„Uram! ...én csak hibát hibára halmoztam, és követtem a saját elképzeléseimet, vágyaimat, amiből kihagytalak téged. Most itt az eredménye, 58 évesen földönfutó lettem! Itt kizárólag Te tudsz segíteni. Kérlek ezért Uram a Te dicsőségedre segíts meg engem, de ha akarsz vedd el az életemet! Ámen!”

És az Úr megsegített. Elfogadta könnyáztatta imáimat, és ott, akkor a rehab rideg csöndjében elkezdődött egy csodálatos új élet, amiben megtapasztalhattam, és tapasztalom azóta is nap mint nap, hogy milyen, amikor Jézus az életem hajójának a kapitánya. Csodát csodára halmoz az életemben. „Gazdag” vagyok és boldog, szabad és aggodalmaktól mentes, mert tudom már milyen az, amikor hitben járva az Úr Jézus Krisztus megy előttem!

Azóta Isten kegyelméből van egy csodálatos feleségem, a gyermekeimmel újra jó a kapcsolatom, munkám és megélhetésem, egy gyönyörű kis családi fészünk. Gyermekeim rendszeresen látogatnak bennünket nagy örömmel és boldogsággal.

„Boldog vagyok, és hálás, mert az Úr többszörösét adta meg nekem/nekünk annak, amit elvesztettem. A Mindenható Istennek, az én Mennyei Édes Atyámnak legyen mindenért hála! Ámen”

Ádám bizonyágtétele után

Sztupkainé Pál Zsuzsa és Misi beszéltek Orsi céduláiról:

„Pár héttel ezelőtt egy kis cédulát találtam az éjjeliszekrényemen, Orsi írásával:

„Hagyjad az Úrra utadat, és bizzál benne, mert Ő munkálkodik.” Sokat jelentett nekem akkor ez az ige, és az Úrtól jövő bátorításnak tekintettem. Mint kiderült, a lakásban több helyen vannak elrejtve üzenetek számunkra, csak meg kell találnunk ezeket.

A ruhásszekrényben talált cédulán ez állt: „Ne aggodalmaskodjatok, hogy mibe öltözködjétek...”, a hűtőszekrényben lévő üzenet: „Ne aggodalmaskodjatok, hogy mit egyetek és mit igyatok...”

A lemezjátszóra ragasztva ezt találtuk: „Mindenért hálát adjatok, mert ez az Úr akarata.”

Azt gondoltuk, hogy már minden üzenet célba érkezett, amikor az aprópénzes dobozkában találtunk kis cédulát: „Ne gyűjtsetek magatoknak kincseket a földön...” – mindegyik ige személyes, az Úrtól jövő bátorítás, figyelemztetés lett.

Több nap múltával már alábbhagyott a keresés miatti lelkesedés, amikor a műanyag dobozos fiókban erre a cédulára bukkantam: „Ez csak egy titkos üzenet, nagyon szeretlek!” Misi számára pedig egy személyes vallomás: „Drága Apa! Nagyon szeretlek! Egyetlen lányod: Orsi.”

Nagyon sokféle formája van annak, hogy egymás iránt érzett szeretetünket kifejezzük. Orsi ezzel az egyéni megoldással könnyeket csalt a szemünkbe. Mert jó érzés szeretetet kapni és szeretetet adni.

Lassan két éve már, hogy visszakerültünk a pécsi gyülekezetbe. Ez idő alatt a testvérek részéről számtalan módon tapasztaljuk a szeretetet. Thaly Ágika vasárnaponkénti ölelésében átélhető, megtapasztalható az a szeretet, amit szavakkal nem tud kifejezni. Az értünk mondott imádságokon túl sokféle ajándék érkezett személyesen, vagy név nélkül, autós segítséggel a közlekedésben, amikor számunkra nem volt más megoldás; és számtalan dolog, ami mind-mind valakinek a szeretetét fejezi ki, és Isten szeretetét teszi megtapasztalhatóvá. Hálásak vagyunk ezért mindnyájatoknak. Nem is tudjuk ezt a szeretetet másképp viszonzni, mint hogy mi is szeretünk benneteket.

Nagyon kedves számomra Teréz anya egyik gondolata: „Nem nagy dolgokat kell tennünk, hanem kis dolgokat, nagy szeretettel.” Adja az Úr, hogy így legyen.”

A délutáni beszélgetés során **Thaly Gabi mondta el a dohányzástól való szabadulásának történetét** (visszaemlékezve így írta le):

„Szívemben csodaszép emlékekkel készültem a hidasai közösségi napra, ahová a pécsi gyülekezet május 26-án vasárnapra hivatalos volt.

A délelőtti istentiszteleten elhangzott igehirdetés jó alapot adott a délutáni közösségi öszinte beszélgetéshez.

Néhány mondatos rövid bemutatkozás után, hamarosan komoly kérdések fogalmazódtak meg Isten szabadító hatalmával, akaratával kapcsolatban. A szabadítás módja, ideje mitől függ? Isten miért nem szabadít meg azonnal azoktól a dolgoktól, amikre várakozunk, és amikért imádkozunk?

Engem is foglalkoztatott ez a kérdés, ezért egy személyes tapasztalatomat osztottam meg a közösséggel.

Fiatalkoromban 20 évesen elkezdem dohányozni. Ahogy a gyermekeim megszülettek, egyre inkább terhelte a lelkiismeretemet cigarettázásom egészségi és anyagi vonzata. Többször elhatároztam, hogy leszokok róla, sikertelenül. Évekig ment a próbálkozásom, egyre nehezebb terhet róva rám, akkor már nem csak a dohányzás, a sikertelenség is. Szomorú voltam, tehetetlen és szégyennel teli.

Imádkoztam szabadulásért, és közben próbáltam lépéseket tenni a siker érdekében. Esténként a cserépkályhába dobtam a félig tele cigarettásdobozt, elhatározva, hogy holnap új napot kezdek. Reggel az első dolgom volt megnézni hátha nem égett el, aztán utánpótlást szerezni.

Teljes csödben láttam leszokási kísérletemet, és Isten mintha süket lenne az én problémámra, kérésemre.

A fordulat váratlanul jött, még ma sem tudok a hála könnyei nélkül gondolni erre.

Felvételi vizsgára készültem, nagy buzgalommal, sok erőfeszítéssel a gyermekek mellett. Alaposan felkészültem, úgy gondoltam menni fog. A felvételi előtti este a főiskola kollégiumában még átnéztem néhány témát, sok cigarettát elszívtam, későn feködtem le. Másnap reggel az írásbeli vizsgára olyan fejfájással indultam el, hogy a szememet sem tudtam nyitva tartani. A dolgozat hosszú volt, több témát átölelt, fogalmam sem volt, hogyan fogom megírni. Végén átolvasni, javítani egyáltalán nem volt időm.

Teljes szomorúság tört rám és szégyen. Egyedül akartam lenni, mert másnap folytatódtak a vizsgák. Átúsztam a holt Köröst, és egy szigeten, fűbe hasalva végig sírtam a délutánt. Zokogtam az Úr előtt. Am amikor ebből az állapotból felkeltem, tudtam, soha többet nem fogok rágyújtani. Még csak kísértés formájában sem jött elő többet.

„Ha tehát a Fiú megszabadít titeket, valóban szabadok lesztek.” János

8:36

6

Isten végzi el mind az akarást, mind a véghezvitelt az Ő szeretetében. Az igazi szabadulás utáni vágy, és a szabadulás is Tőle van.

Plusz ajándéka volt, hogy a dolgozatomra szép pontokat kaptam (de hogy hogyan?), és a szóbeli vizsgán az utánam vizsgáló és kijövő lány ezzel fogadott: „Téged biztosan felvesznek, mert láttam, hogy a neved mellé a vizsgalapra piros csillagot tettek.”

Ilyen hatalmas szerető Urunk van!”

SCHAUERMANNÉ MÁRTI

Az életre vezető út

Számomra a hit nem csupán annyit jelent, hogy magamban, vagy nyilvánosan több reggeli és esti imát elmorzsolok. A hit nem az, amit alkalmadtán hozzáillesztünk egy gondtalan, vagy világi élethez. A hit sokkal inkább egy magatartás, amely lelkünket folyamatosan meghatározza, értelmünk megújulása az istenképesség tekintetében, az istenkép helyreállítása, a szívnek és az életnek egyre teljesebb ráhangolódása legszentebb megváltónkra, aki a mi példaképünk.

A SZERETET MINDENEK FELETT - JOHN WESLEY
BREVIÁRIUM - JÚNIUS 4.

Igaz ösvényen vezet engem

Pásztor, vagy navigációs eszköz (NAVI)?

Néha vezetőre van szükségünk. Pl. nehézkes hegyi utakon jó, ha olyan emberre bízhatjuk magunkat, aki ismeri az utat. Egyebekben azonban inkább szkeptikusak vagyunk az úgynevezett „vezetőkkel” szemben. Egyeseknek ezért nehézségei vannak a pásztor és a nyáj példázatával. Az önmaguk által meghatározott élet szempontjából nem tűnik elfogadhatónak, hogy birkákként hagyják magukat vezetni. Isten, mint vezető, akit vakon kellene követni – ezt az Istenképet elutasítják.

Nos, néhány év óta létezik egy készülék, amelyet sokan hálásan használnak, és amelyet – gyakran szinte vakon – követnek, még akkor is, ha az esetenként tévútra vezet: az általánosan kedvelt NAVI (GPS). A legtöbb autósnak ez a hasznos eszköz jó példája annak, hogy milyen te-

hermentesítést jelenthet, ha olyan valakire bízhatjuk magunkat, aki tudja, hogy „merre van előre”! Mindenesetre a pásztor és a NAVI között egy lényeges különbség adódik: A NAVI-nál a célt be lehet, sőt be kell programoznunk! Vannak, akik a Jóistent is egy fajta NAVI-ként szeretnék tekinteni.

Vezesse őket biztosan, de kérem oda, ahová ők igyekeznek eljutni. Az, hogy Istenre, mint vezetőre bízuk magunkat azonban azt is jelenti, hogy a cél meghatározását is rá kell bízunk.

Persze néha a NAVI is kerülőutakra vezet, ha pl. tudja, hogy valahol útszakaszok le vannak zárva. Néha úgy tűnik, hogy a hegyi vezetők is kerülő utakat választanak, amikor a csúcsra vezető közvetlen út olyan kézenfekvő lenne, és csak a célt elérve vesszük észre: milyen jó volt, hogy a hosszabb úton elkerültük a veszélyes terepszakaszokat. Isten útjai velünk kapcsolatosan sem mindig érthetőek. Néha hamar érzékeljük, hogy kerülő útjai jók a számunkra, néha azonban meg kell várni, amíg célba érünk. Ha nála leszünk – reménységünk szerint – fel fogjuk ismerni, miért voltak a szenvedéssel teli és fájdalmas utak is szükségesek, és helyén valók.

...Az Ő nevéért

A megbízhatóság garantálva

„A mi ügyfélszolgálatunkban megbízhat”, mondta nekem nem régen egy eladó. „A mi nevünk garancia a minőségre!” Ez talán a pásztorokra is érvényes volt. A pásztor természetesen elsősorban azért gondoskodik a juhokról, mert azok értékesek és fontosak a számára. Azonban el is veszítheti a jó híret. És ezért nem fogja cserben hagyni a juhokat, még akkor sem, ha nagyon nehézé válik a helyzet.

Az, hogy Isten nem adja fel az övét az Ő nevéért, nem csak

azt jelenti, hogy Isten gondot visel a jó hírére. Isten nevében többről van szó. Amikor Isten elhívja Mózeset, hogy Izraelt kivezesse az egyiptomi szolgaságból, Mózes megkérdezi a nevét (II. Mózes 3:13-15). Isten ezekkel a szavakkal írja körül a nevét: „Leszek, aki leszek” (magyar Bibliában: „Vagyok, aki vagyok”). Isten nevében – amelyet az Ószövetségben a JHWH betűkkel jelöl meg az írás, a mi Bibliánkban ÚR-ral van körülírva, - és azt az ígéretet foglalja magába, hogy: hű leszek önmagamhoz, miközben hozzátok hű maradok. Isten neve program: megláttam népem nyomorúságát, és nem fogom őt cserben hagyni, hanem mindig velem leszek. Az, hogy a Zsoltár ennek a névnek a megnevezésével kezdődik (Az Úr az én pásztorem), azt kell bizonyossá tennie, hogy: Istenre hagyatkozhatom – az Ő nevéért.

Néha itt Isten még éles különbséget is tud tenni: „Nem timiattatok cselekszem, Izrael háza, hanem az én szent nevem kedvéért, amelyet a népek között megszenteltem” (Ezékiel 36:22). Ez azonban csak kivételes esetekben érvényes, tekintettel a nép hűtlenségére. Az, hogy Isten az Ő nevéért segít, alapvetően azt jelenti, hogy: Ő segít, mert hűsége mellett áll, akik rábízta magukat. Ezért a nevével áll jól. Jó, ha erre emlékezünk, különösen, ha nehéz terepen át vezet utunk (sötét völgy).

DR. WALTER KLAIBER: „ISTEN OLTALMÁBAN”
CÍMŰ KÖNYVÉBŐL
FORDÍTOTTA SCHAUERMANN M. HENRIK

Engedelmesség

Ha szól az Úr, légy csendesen!
Ha dolgot ad, mondd: megteszem.
Ha messze küld, gyorsan szaladj!
Ha csendre int, nyugton maradj!
Minden szavát figyelve lesd,
Akaratát folyvást keresd!
S jöjjön öröm, vagy fájdalom:
Boldog leszel így majd nagyon!

I N T E R N E T

Villányi szoborpark kövei

„De az Úr terve örökké megmarad,
szívének szándéka nemzedékről nemzedékre.” Zsoltár 33:11
„Jöjjetek, lássátok az Úr tetteit,
aki bámulatos dolgokat művel a földön.” Zsoltár 46:9

Az elmúlt hetekben feleségemmel sétáltunk a villányi kőbányából kialakított szoborparkban. Láttunk nyers, megmunkálatlan köveket, és láttunk különböző szobrokká alakított köveket is. Azon gondolkodtam, hogy lesz a kemény, alakatlan, sértően sarkos, kiszögelésekkel teli kötömbből műalkotás.

Az első feltétel, hogy találkozzon egy olyan művésszel, aki ebben a kemény, alakatlan, nyersanyagban „meglátja” a művet. A kőnek a művész keze munkája által meg kell válnia a felesleges részeitől. A kőnek – ha lenne akarat – bele kellene egyeznie ebbe a „veszteségbe”, amit a művész vésője okoz. Talán veszít robosztus voltából, de csak így tudja megjeleníteni azt az alakot, és rajta keresztül azt az üzenetet, amit a Mester ki akar fejezni művével.

Úgy gondolom, mi is elkérhetjük Urunktól azt a képességet, hogy az élénk kerülő „ember kövekben” ne az utunkba állót, vagy keménységével és sarkosságával minket megsértőket lássuk, hanem azt a képet, amit az Úr ki akar formálni belőle. Talán segídei is lehetünk a Mesternek, hogy minél előbb, és minél tökéletesebben kibontakozzon az a szobor, akit az Úr ebben az ember-kőben meglátott.

Ezek a gondolatok jutottak eszembe a villányi szabadtéri szoborparkban sétálgatva.

Egy barátom gondolatai kíváncsoknak még ide befejezésként. A gyors folyású hegyi patakokban is alakulnak a kövek. Ott is kopnak a bántósarkok, néha egészen

szép formák jönnek létre. Ami viszont ezekből a kövekből hiányzik, az a művész elképzelése, lelkesége, és a műben kifejezésre jutó üzenete.

SCHAUERMANN M. HENRIK

A szobrász

ISTEN arca el van rejtve bennünk,
Ő tudja csak hogy, hisz látva lát.
Kegyelmesen formálgatja lelkünk,
s kifaragja bennünk - Önmagát.

FÜLE LAJOS

A terelők

*„De perzselő tűzzé vált szívemben, csontjaimba van rekesztve.
Erőlködtem, hogy magamban tartsam, de nincs rajta hatalmam.”
Jeremiás 20:9/b*

Levélrészlet: „Tihanyból jelentem: nyaralásom szép is, nem is, jó is, nem is, ahogy az már lenni szokott. Szép: a víz, a vihar, az Apátság és főleg az altemplom, Árpád-házi I. András sírjával. Nem szép: a szörnyű szárazság, a por, ezt a tündéri falut valósággal felfaló giccs-áradat. A nád-tetős, tornácos, meszelt házak eltűntek a kiakasztott farmercsodák és trikóköltemények mögött. Jó volt a társaságom és az olvasmányom. Rossz volt nagyrészt az idő, s a templom csöndjét zavaró turista- és a parti szünyoginvázió. És nagyon, nagyon jó lesz hazajönni. Ám addig is be kell valamiről számolnom.

Az ismerőseim egy pulit hoztak magukkal a Balatonra, ahol a kutya eltűnt, csak három nap múltán került vissza, szörnyű éhesen. Jól teleette magát - és megint nyoma veszett. Ezt megismételte többször, míg végre kiderült: talált magának egy juhnyáját, beállt a pásztorhoz, első perctől fogva nagyszerűen terelt - de egy falatot sem fogadott el. »Társadalmi munkában« csinálta.»

Telefon a tihanyi levélírótól: „... képzelje, azóta is hallottam a puliról. Most a környék Trabantjait tereli csaholva, ha azok köhögve-hörögve erőlködnek fölfelé a Rózsadombra. Szegény aszfalt-pulik. Mit csináljanak, ha terelniük kell?»

Egy nyári beszámolóból: „... az idén szerencsénk volt a beutalással. A szobánk remek, a víz és az időjárás kitűnő. Négy személyes asztalnál étkezünk. Igen szimpatikus házaspárt kaptunk asztaltársaknak. Nem dicsekedtek, nem Lear-királykodtak, kulturáltan és szerényen viselkedtek. A férfi valamelyik Pest környéki tsz főkönyvelője, a nő pedagógus. Magukról jószérivel sosem beszéltek. Nem volt családi fotóbemutató; »Görögben«, »Spanyolban készült felvételek, ám remek folyóiratokat adtak kölcsön. Sétálni is csak akkor csatlakoztak hozzánk, ha mi kértük erre őket. A férfi minden fáról, bokorról, virágról tudott mondani valamit, az asszony bűbajos iskolai történetekkel mulattatott bennünket. Ám vasárnap, amikor legjobb az ebéd, két alkalommal üres maradt a helyük. Vacsoránál is. Másnap még célzást sem tettek arra - merre jártak. Kis autójuk is hiányzott az üdülő parkolójából.

Hazajövetelünk előtti harmadik vasárnap reggel mondtam a férjemnek: - Ezek okosan teszik: vasárnap eltűnnek ezen a dimbes-dombos vidéken - autókáznak, levegőznek, ismerkednek a tájjal. Biztosan felfedeztek valahol egy romantikus halászcserjét. Jó halászléért én is lemondanék a szokásos vasárnapi rántott húsról.

Egy szó, mint száz, már kora reggel mi is kidöcögtünk korosodó Skodánkkal, s találomra toronyiránt nekivágtunk az erdőhátas vidéknek. Csak úgy itta kiszikkadt pesti tüdőnk a frissen vágott széna illatát. Dombra fel, dombról le, egy erdőkanyarulat után parányi és ragyogóan tiszta, teli virágos falucskában találtuk magunkat. Az utolsó harangszóra érkezünk; néhány zsoldáros asszony szaporázva igyekezett a fehér falú, csillagos tornyú templom felé.

A férjem rám nézett s tudtam: szívesen bemenne. Tulajdonképpen nekem is hiányzott már az Ige. Együgyű prédikáció lesz? Mindegy. A bibliai szöveg elronthatatlanul jó, és az ősi ének mindig szép, gyermekkoromat idéző. Így bementünk a rezedaillesatú fehér falak közé és leültünk egy vasos oszlop tövében.

Meglepően sokan voltak. Éppen akkor ment fel a lelkész a szószékre. Meghökkenve néztünk egymásra. Az asztaltársunk volt, s a szószék alatt a harmóniumnál - a felesége. És az Ige bizony Ige volt - a javából. A záróének utolsó versét meg sem várva kisiettünk az autónkhoz, s hazáig szót sem szoltunk egymáshoz a meglepetéstől s a meghatottságtól.

Csak a hétfői búcsúébednél találkoztunk újra. A szokásos módon - mintha mi sem történt volna - kívántunk egymásnak jó étvágyat. Csak mikor a süteményt is elfogyasztottuk, szólalt meg a férfi:

- Láttam, hogy ott voltak a templomban, s úgy érzem, magyarázat-
tal tartozom. Az ötvenes évek közepéig segédlelkész voltam. Emlékeznek
azokra az időkre. Egy félreértett temetési búcsúztatóm miatt le kellett
tennem a palástot. Átképeztem magam, és élünk. Nem is rosszul. De
keservesen hiányzik az Ige hirdetése. Ha templomot látok, izgatott leszek.
Abban a falucskában egy volt teológustársam a lelkész, megengedte, hogy
prédikáljak.

Elcsuklott a hangja. Hirtelen felállt: a felesége is. Kezet nyújtottak és
felsiettek a szobájukba.”

Hogyan is szólt Jeremiás próféta?

„ ... *Csontjaimba van rekesztve. Erölködöm, hogy magamba tartsam, de
nincs rajta hatalmam . . .* „

Akiknek pedig terelniük kell, azok terelni fognak.

Mindhalálíg

GYÖKÖSSY ENDRE

A z i d ő

Hogy megértsd, mennyit ér EGY ÉV,
kérd meg a diákot, akinek ismételnie kell.
Hogy megértsd, mennyit ér EGY HÓNAP,
kérd meg az anyát, aki koraszülöttet hozott a világra.
Hogy megértsd, mennyit ér EGY HÉT,
kérd meg a hetilap szerkesztőjét.
Hogy megértsd, mennyit ér EGY ÓRA,
kérd meg a szerelmezt, aki a találkozóra vár.
Hogy megértsd, mennyit ér EGY PERC,
kérd meg az utast, aki lekéste a vonatot.
Hogy megértsd, mennyit ér EGY MÁSODPERC,
kérd meg az autóst, aki nem tudja elkerülni a balesetet.
Hogy megértsd, mennyit ér EGY TIZEDMÁSODPERC,
kérd meg a sportolót, aki csak ezüstérmet nyert az olimpián. -
Minden pillanat kincs, ami a tied.

A Tegnap történelem, a Holnap rejtelem. A Ma ajándék.

INTERNET

Egy hang a belsőkben

Gyógyítani, vezetni, vigasztalni (Ézsaiás 57, 18) – ezek Isten cselekedetei pünkösdkor. Isten figyelemmel kíséri útjainkat; kegyelem, ha ezt megteszi, mert engedhetné, hogy a saját útjainkat járjuk, anélkül, hogy figyelemmel kísérené. Ő azonban figyelemmel kíséri útjainkat – látott bennünket megsebzetten, tévelyegve, megfélemlítve. Most eljött, hogy meggyógyítson bennünket. ...

Nem kínoznak többé már emlékek, minden fájdalom a semmibe, a feledés homályába süllyed, mint egy szeretett ember jelenlétében. Isten közelebb van hozzánk, mint ami elmúlt.

Isten vezetni akar minket. Az ember nem minden útja Isten vezetése, gyakran hosszasan haladhatunk saját útjainkon; ezeken a véletlen játékszerei vagyunk, s nem tudhatjuk, vajon szerencse vagy a szerencsétlenséget hoznak nekünk. A saját utak körei mindig önmagunkhoz vezetnek vissza. Isten útjai Istenhez vezetnek. Isten a szerencsén és a szerencsétlenségen keresztül is mindig magához vezet. Erről ismerjük fel Isten útjait.

Isten vigasztalni akar minket. Isten csak akkor vigasztal, ha elegendő ok van rá – ha az ember már nem lát kiutat, ha félelemmel tölti el őket az élet értelmetlensége. A világ a maga valóságában mindig szorongással tölt el bennünket. De az, aki megvigasztaltatik, többet lát és többet kap, mint a világ, övé lesz az élet Istennel. Semmi nincs szétrombolva, elveszve, ha Isten nyújt vigaszt...

Hogyan gyógyít, vezet és vigasztal Isten? Kizárólag azáltal, hogy egy hangot ad bensőkbe, mely szól, imádkozik, hív, kiált: „szeretett Atyánk” (Galatáknak írt levél 4, 6). Ez a Szentlélek, ez pünkösöd.

DIETRICH BONHOEFFER
FORDÍTOTTA DR. TIRINGER ISTVÁN

Ella és Bella

*„Ne kívánd felebarátok házáat!
Ne kívánd felebarátod feleségét, se szolgálóját, se ökrét, se szamarát, és semmit, ami a felebarátodé!” II. Mózes 20:17*

Ketten voltak lánytestvérek: Ella és Bella. Alig két év volt köztük a korkülönbség, amiről nem is tudták, hogy évtizednyivé, és több ezer ki-

lométernyivé : világokká nő. A vasutas szülők Isten félelmében, szerénységben és becsületben nevelték őket.

Jött a háború, utána pedig a nagy szegénység. A jólelkű hollandok akkor is elsőnek jelentkeztek a segítséggel. Szegény magyar gyerekeket visznek ki feltáplálásra a habos kakaó és a sajt országába! Jött hozzájuk is a tiszteletes úr, hogy küldjék ki bátran a kislányokat. Meglátják, pufók angyalokként kapják majd vissza őket pár hónap múlva!

- Alszunk rá egyet, tiszteletes úr! - szolt megfontoltan az apa, miközben felesége már előre pityergett.

Aludtak. Majd meghozták a salamoni döntést: Ella megy, Bella marad. A nagy már elég nagy, a kicsi még elég kicsi. Meg aztán sose tudni: talán baja esik! Maradjon azért „tartalékban” egy gyerek a háznál!

Elbúcsúztatták, megsiratták, eleresztették a nagyot. Majd visszakapták kicsattanóan, pufókan, pirosan, felöltöztetve, megszépülve. Kishúga soványsága, sápadtsága, kopottsága most lett igazán látható.

Teltek, múltak az évek. Szép emlékké foszlott Hollandia a növekvő kislány emlékezetében. A szülők meg végeztek napi munkájukat úgy, mint mindig. „Összekopott” a két testvér a húszas évek Magyarországon.

Mígnem egyszer betoppant valaki. Egyenesen Hollandiából! Annak a családnak férfivá lett nagyfia, akik Ellát föltáplálták. Eljött megnézni: mi lett a kislányból. Jövetelének pedig lánykérés lett a vége...

Hogyne adták volna a teljesen ismeretlen, de mégis ismerős álomhercegnek a nagylányt! Hiszen szinte családból családba ment! Micsoda nagyszerű emberek! Emlékeznek rá! Most viszi föl a jó Isten a dolgát!

A fényes hollandiai esküvő után még szürkébbnek tűnt az itthon Bellának. Számára nővére esküvője új fejezet kezdetét hozta: az idősödő és betegeskedni kezdő szülők istápolását. Amit kettejükre számítottak ki korábban, az már bizonyosan egyedül az ő terhe lesz.

Jöttek a hollandiai levelek az elragadtatott Ellától. Micsoda jó hozzá a férje! Meg persze a képek szép házukról, ápolt kertjükről, takaros szobáikról, az autóról. Nyáron meg a nyaralási üdvözlések mesés szép tájakról. Mert az ifjú férj az angol autógyár leányvállalatánál egyre magasabbra jutott a ranglétrán. Vele lépkedett a fizetése, meg Ella jómódja. - Később jöttek a képek megszületett gyermekükről is.

Bella nem tudta mindezt viszonzni. Ő csak öreg apjának és megrán-cosodott anyjának képét küldhette volna, amint hárman egy szobában húzzák meg magukat, hogy ne kelljen fűteni többet. Ezt meg nem küldte...

Így múltak az évek. Előbb a mama ment el a minden élőknek útján. Temetésre Ella még hazaszaladt két napra. A papa halálakor kimentette magát: annyi a gondjuk, férjének a munkája, hogy nem szakadhat el, Belluska igazán megértheti...

Bella ezután már soha nem látta a nővérét. Csak a képeit. Puha foitelben ül földig érő ruhájában. Gyönyörű a frizurája. Vállán férje keze, mögötte a pazar szalon. Ez volt a legszebb kép mind közül. Bella ezt ki is tette a tükörrre, hogy mindig lássa. Sóvárogva nézegette: de szép! Micsoda élete van! De szerencsés! Mint egy álomhercegő!

Egyszer gyászjelentést hozott a postás. Elláét Hollandiából. Holland nyelven. Csak a nevet értette Bella, meg a dátumot. De az is elég volt ahhoz, hogy megtudja: nővére meghalt. Egy volt munkatársa ismerősének az ismerőse tudott állítólag hollandul. Elutazott hát hozzá 40 km-re, hogy fordítsa le a gyászjelentést, meg azt a pár sort, amit sógora mellé írt hollandul. Ő is szeretne válaszolni.

Így indult meg a késői levelezés a holland sógor és a magyar sógornő között, majd jött el maga a sógor, nyolcvanhat évesen. Ekkor kerekedett ki az „álomtörténet” - meg Bella szeme:

- „Te csak hiszed, hogy Ellának szép élete volt! Amit te tudtál, meg a szüleid, az a látszat. Alighogy elvettem, kiderült, hogy súlyos beteg. Hol fulladt, hol köhögött, hol lázas volt. A képeslapok Svájcból nem nyaralásból: szanatóriumból jöttek neked! Vagyont költöttem gyógyszerre, orvosra, kórházra s kúrákra. Még sem lett jobban.

Hogy írta volna ezt meg neked? Hogy szomorúságot okozzon szüleidnek?

Gyermekünket jórészt egy parasztasszony nevelte, mert Ella semmi munkát nem bírt végezni. Naphosszat pihent a kertben, vagy a heverőn. Hogy tudott volna hazajönni? Csoda, hogy anyátok temetésére el bírt utazni!

Amikor tizenöt éve deréktól lefelé megbénult, már állandó ápolónőket fogadtam mellé. Egyik nappal, másik éjszaka volt vele. Látogatót nem fogadott, olyan volt, mint egy élő halott. Az a kép, ott, ami kint van nálad? Fél napig készítettük elő az ápolónővel, hogy ki tudjuk ültetni a fotelba! Lábát, kezét úgy igazítottuk el a bénaságban. Hogy te ezt irigyelted? Ne tudd meg, milyen szenvedéseken ment át az ötven év alatt! Nem, Bella, a boldog ember te vagy, dolgoztál, egészséges voltál, hasznos voltál! Kezed munkáját eszed, és jól van dolgod.

Hogy miért rejtettük el mindezt előled? Nem gondolod, hogy dicsekedtünk volna! Meg talán haragudtatok is volna rám, hogy elvittem Ellát messzire, ahol ő csak betegeskedett és szenvedett. - Viseltük a bajunkat, ez volt a dolgunk.

Ezt tedd el, ezentúl havonta küldöm. Ella gyógyszereinek az árát ezentúl te kapod meg tőlem. Tudom, tudom, neked nem kell gyógyszerert szedned! Vegyél belőle enniavalót, csináltass központi fűtést, igényelj telefont. Beázik a tető? Csináltasd meg! Meg lehet venni a lakást? Vedd meg! Legyen a tiéd! Ami marad, abból meg utazz, és láss világot! Fiatalabb vagy, mint én, miért ne mehetnél? Csak a biztosítás magas nyolcvan év fölött...

Így jött el Bellához nyolcvankét éves korában az álomherceg. Nem vitte ugyan magával, csak az egész élete magyarázatát hozta meg. S ekkortól a tulajdonná vált lakás hőszigetelt ablakai már nem süttöttek a hidegtől, a központi fűtés pedig ontotta a meleget. Időnként megcsörrent a telefon is előre megbeszélte időben, hogy a „tolmács” segítségével pár szót válthasson a holland sógor és a magyar sógornő...

- Köszönöm, Elluska! ... - rebegi néha önfeledten az öregasszony.

„Ne dicsekedj a holnapi nappal, mert nem tudod, mit hoz az a nap!”

Példabeszédek 27:1

Uram, szabadíts meg a kísértéstől, hogy látszat alapján ítéljek! Szabadíts meg az irigységtől! Szabadíts meg az elhamarkodott kívánságoktól, és add, hogy megelégedett, hálás szívű gyermeked tudjak lenni abban, amit adsz! Ámen.

RISKÓNÉ FAZEKAS MÁRTA: „TÜKÖR ÁLTAL - SZÍN-
RŐL SZÍNRE” CÍMŰ KÖNYVÉBŐL

Boldog vagy?

Boldog vagyok

– nem azért, mert könnyű az élet,

hanem azért –, mert Isten jelenlétében, megváltott gyermekeként élhetek.

„*Boldogok, akiknek megbocsáttattak törvényszegéseik, és akiknek elfedeztetek bűneik. Boldog az az ember, akinek az Úr nem tulajdonít bünt.*”

Róma 4,7-8

Boldog vagyok

– nem azért, mert eltűnt a fájdalom, és nincs több próba,
hanem azért –, mert korábban Isten szolgája voltam, de a próbák által az Ő imádójává formált át.

„Íme, boldogoknak mondjuk a tűrni tudókat. Jóbnak türesét hallottátok, és az Úrtól való végét láttátok, hogy igen irgalmas az Úr, és könyörületes.”
Jakab 5,11

Boldog vagyok

– nem azért, mert erősnek érzem magam,
hanem azért –, mert az Úr lesz egyre inkább az erőm.

„Boldog az az ember, akinek te vagy ereje, aki a te utaidra gondol.”
Zsoltárok 84,6;

Boldog vagyok

– nem azért, mintha látnám Isten útját és időzítését velem kapcsolatban,
hanem azért –, mert teljes bizalmamat belé vethetem.

„Seregek Ura, boldog az az ember, aki benned bízik!” *Zsoltárok 84,13;*

L. D. - VETÉS ÉS ARATÁS 2018/3

Mennyből az autó

Belegondoltál-e kedves Olvasó, hogy csodák száza vesznek körül nap mint nap minket? Vannak közöttünk hangosabbak, megdöbbenőbbek - gyógyulások, páfordulások, újrakezdések -, és akadnak csendesebbek, hétköznapiabbak is: gond nélküli hazaérkezések, sikeresen vett akadályok, hirtelen elpárolgó félelmek... Hányszor csak az előbbieket vesszük észre! Pedig ezek is Istenünk gondviselő szeretetét hirdetik. Ne hagyjuk hát elillanni őket!

Mint életünk oly sok területén, legtöbbször az autócserékben is Istenre kell hagyatkoznia kis családunknak. Talán az egyik legemlékezetesebb megtapasztalásunk hat évvel ezelőtt történt. A nyár derekán újnak mondható kocsink totálkárosra tört, így hetek óta kölcsönjárgányt használtunk. Egyik este apa összetoborozta a nappaliba a családot, s előterjesztette az imatémát. „Szükségünk van egy új autóra. Itt az ideje, hogy megkérjük Istent, segítsen ebben a kérdésben.” Kicsik, nagyok együtt, egy akarattal kértük a mennyei Atyát, és nem is gondoltuk, milyen gyorsan megérkezik majd a válasz.

Talán egy hét sem telt el, amikor egy délelőtt éppen bevásárlásból hazafelé tartva - még ma is emlékszem a körforgalomra, ahol az „eset” történt - felhívott egy távoli ismerősünk telefonon. Akkor halt meg a férje, aki négy hónappal korábban kapott egy vadonatúj járművet a szolgáltatáshoz. „Azt szeretném, ha az autó az adományozó szándékának megfelelően Isten munkáját szolgálná. Valakitől hallottam, hogy a tiétek összetört, így rátok gondoltam. Kérlek, még ma este gyertek el érte!”

Olyan gyorsan történt, hogy fel sem tudtuk fogni, hogy este már egy új autó tulajdonosai leszünk. A gyerekeknek sem mondtuk el, mi készül. Lefektettük őket, és az éjszaka leple alatt meghoztuk az új kocsit, és leállítottuk az udvarra. Másnap reggel a fiúkat azzal ébresztettük, hogy néz-

zenek le a nappali ablakából az udvarra, van ott egy meglepetés. „Egy autó? Az a fekete autó? A miénk? Tényleg a miénk? - kérdezgették egymás szavába vágva. Majd ahogy voltak, papucsban és pizsamában szaladtak le, hogy közelebről is megszemléljék az „imameghallgatást”.

Pár héttel később valakinek elmeséltem az új autónk történetét. Ennek fültanúja volt az egyik fiam is. Csalódottan vágott közbe: „Egy nénitől kaptuk? Ezt nem is tudtam! Én azt hittem, hogy Isten kinyitotta a menny ablakát, és reggelre letette az udvarunkra.” Így kellett szembesülnie a ténnyel, hogy Isten az ő munkájához ezen a földön bizony „néniket” és bácsikat” is használ.

RÉVÉSZ SZILVIA - FAMILY 2012./3

Támogatás

Amennyiben adományával támogatni szeretné a Magyarországi Metodista Egyház Pécsi Gyülekezetét, ezen a számlaszámon megteheti:

10402427-50485348-54531009

Honlap

Ajánljuk a pécsi gyülekezet honlapját, korábbi hírlevelek is olvashatók ott, egyéb információkkal, hírekkel és képekkel. Címe: <http://pecsimetodista.hu/> A régi honlap is elérhető még. **Istentiszteleteink**

hanganyaga is meghallgatható a honlapon!

A honlapra, vagy a hírlevélbe küldendő anyagot a schauermannok@gmail.com email címre lehet eljuttatni.

Pillanatképek a hidasi gyülekezeti találkozóról

